

vigor d'aquesta llei, la qual cosa no impedirà l'aplicació de la llei en els termes en què no sigui necessari el desenvolupament posterior dels seus preceptes.

El Departament de Salut vetllarà pel desplegament de la llei en el termini establert i pel compliment dels objectius definits.

Segona. Habilitació pressupostària

Els preceptes que comporten la realització de despesa amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efecte a partir del primer dia de l'entrada en vigor de la Llei de Pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 20 de juny de 2025

Mònica Sales de la Cruz, portaveu GP Junts

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

202-00054/15

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS, GP ERC

Reg. 45694 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.07.2025

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent, i solliciten que es tramiti pel procediment d'urgència extraordinària d'acord amb el que estableix l'article 107 del Reglament del Parlament:

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista

Exposició de motius

La Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, va instaurar de manera pionera un abordatge integral de la prevenció i la reparació d'aquestes violències, més enllà de la violència exercida per la parella o ex parella. Amb la Llei 17/2020, del 22 de desembre, la Llei 5/2008 s'enfortia a partir de l'ampliació del reconeixement de les diverses formes i àmbits de les violències masclistes, incloent-hi les violències digitals, la violència institucional, la violència obstètrica i la vulneració dels drets sexuals i reproductius, o la violència en l'àmbit de la política i de l'esfera pública de les dones, així com de la interseccionalitat o concurrència de la violència masclista amb altres eixos de discriminació. S'hi recollia també la definició de feminicidi i la definició de consentiment sexual positiu, que estableix com a requisit essencial la voluntat expressa, i s'hi inclouen de manera explícita les dones, nenes i adolescents trans com a subjectes de la llei, tal com estableix el Conveni sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers la dona i la violència domèstica, aprovat pel Consell d'Europa l'any 2011, més conegut com a Conveni d'Istanbul.

La Llei 5/2008 va ser novament revisada mitjançant la llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic del 2023 i la Llei 10/2023, del 7 d'agost, per eliminar alguns requisits de les indemnitzacions a les dones que resultaven re-

victimitzadors, per incrementar-ne la seva quantia i per establir nous supòsits, com el que recollia la indemnització per violència vicària. La protecció dels fills i filles va ser igualment reforçada pel Decret Llei 26/2021, de 30 de novembre, de modificació del llibre segon del Codi civil de Catalunya en relació amb la violència vicària. Simultàniament, a través de la llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic del 2022 es van incorporar els ajuts al sepeli, trasllat o repatriació del cos de les dones víctimes de feminicidi i la personació de la Generalitat de Catalunya com a acusació popular en els procediments penals per violències masclistes. I d'ençà del 2023, el decret anual que fixa els preus dels serveis acadèmics a les universitats públiques de Catalunya i a la Universitat Oberta de Catalunya estableix la gratuïtat dels estudis universitaris per a les víctimes de violència masclista més enllà de l'àmbit de la parella o ex parella, que ja tenien reconegut aquest dret.

En els darrers anys, s'han produït també canvis en el marc normatiu estatal, incloent la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual i la Llei orgànica 2/2024, d'1 d'agost, de representació paritària i presència equilibrada de dones i homes, que modifica la Llei orgànica 6/2002, de 27 de juny, de partits polítics, pel que fa a l'obligatorietat d'aquestes organitzacions de comptar amb plans d'igualtat i protocols contra les violències masclistes. La Llei orgànica 4/2022, de 12 d'abril, per la qual es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, penalitza l'assetjament a les dones que acudeixen a un centre on es practica la interrupció voluntària de l'embaràs, un assetjament que constitueix una vulneració dels drets sexuals i reproductius.

Les modificacions que incorpora aquesta nova modificació de la Llei 5/2008 tenen com a objectiu millorar l'eficàcia en la seva implementació, especialment en els aspectes relatius a les mesures de reparació i, d'aquesta manera, reforçar la diligència deguda dels poders públics. D'una banda, s'han detectat buits a cobrir i problemes pràctics en la implementació de les mesures de reparació que en dilaten l'aplicació, que impliquen tràmits extres a les víctimes que es podrien estalviar o alleugerir o que comporten la manca de cobertura de totes les necessitats.

Al mateix temps, cal millorar la coordinació dins de l'administració pública entre els òrgans i autoritats que tenen competència en la prevenció i recuperació de les violències masclistes, establint els paràmetres amb què ha d'operar la cessió de dades per actuar de la manera més diligent possible envers les supervivents, les víctimes i les seves famílies. D'altra banda, cal aprofundir o establir noves mesures de reparació per als àmbits i formes de la violència masclista que van ser reconeguts en la modificació de la llei realitzada l'any 2020. Es tracta de la violència de segon ordre, la violència institucional, la violència obstètrica i la vulneració dels drets sexuals i reproductius o la violència en l'àmbit de la política i l'esfera pública de les dones.

Igualment, s'estableixen garanties de protecció i suport per part de les administracions a les entitats i persones defensores dels drets de les dones davant l'increment dels atacs que reben, molt sovint per part de grups antigènere i antidrets. A més de tenir un efecte dissuassori envers el conjunt de ciutadanes, la violència contra les dones en l'àmbit polític i de l'esfera pública suposa una vulneració dels seus drets de participació política i de llibertat d'expressió i erosiona profundament la democràcia, ja que té com a objectiu silenciar-les, disciplinar-les i eventualment expulsar-les dels espais de participació o de presa de decisions.

També resulta oportú evitar la dispersió normativa i recollir en la Llei 5/2008 les mesures incorporades en la legislació els darrers anys, per tal de facilitar l'aplicació més efectiva de les mesures de reparació per part de les administracions públiques.

Concretament, les modificacions que incorpora aquesta modificació de la Llei 5/2008 són les següents. En primer lloc, la llei recull en el títol el terme violències masclistes en plural, ajustant-la així a l'ús consolidat que se'n fa en els instruments que es deriven d'aquesta llei, com el Protocol Marc vigent o la Comissió Nacional per una Intervenció Coordinada contra les Violències Masclistes.

En segon lloc, resulta imprescindible la definició dels diferents tipus de femini-cidi, la forma més extrema de violència masclista. La definició no pot quedar cir-cumscripita a l'àmbit social i comunitari, atès que la major freqüència d'aquests as-sassinats o homicidis es produeixen en l'àmbit de la parella o ex parella o en l'àmbit familiar. La definició ha d'abastar els feminicidis vinculats, per incloure també els crims masclistes en què es treu la vida a persones de l'entorn de la dona, conjunta-ment amb ella ja sigui prèviament o consecutivament, habitualment fills i filles però en ocasions també a la mare, la germana, la nova parella de la víctima o amistats, així com altres persones que poden haver-se interposat o que pretenien ajudar la dona en aquella situació de risc. Igualment, cal definir els assassinats i homicidis dels fills i filles per violència vicària, una subtipologia dels feminicidis vinculats, que es duen a terme per fer un mal terrible a la mare, que roman amb vida. Les defi-nicions incloses en aquesta llei recullen les acordades per la Comissió Nacional per una Intervenció Coordinada contra les Violències Masclistes en el Protocol d'actua-ció davant els feminicidis. Comptar amb definicions més ajustades permet millorar les indemnitzacions a totes les víctimes i les seves famílies, incloent els familiars de la dona que depenguessin d'ella en el moment del seu assassinat i augmentant la quantia a percebre en els casos de violència vicària. La diligència deguda en la tramitació de la indemnització pel sepeli, trasllat o repatriació del cos de la vícti-ma també s'enforteix a l'establir que s'han d'articular de manera immediata un cop l'autoritat judicial permet a la família recuperar el cos, contemplant tots els tipus de víctimes mortals per assassinats masclistes i ampliant a l'entorn social de la vícti-ma l'accés a aquesta indemnització quan no sigui un familiar qui hagi sufragat les despeses. Així mateix, s'incorpora la responsabilitat del Govern de la Generalitat de Catalunya de contractar una empresa especialitzada en neteja de l'escenari del crim. Simultàniament, indicar de manera més exhaustiva el conjunt de serveis que poden emetre acreditacions recull el principi d'especialització i pot evitar també revicti-mitzacions o tràmits extres innecessaris a les víctimes.

En tercer lloc, la modificació duta a terme per la Llei 17/2020 va incloure nous àmbits de violència masclista però no va establir-ne les mesures de reparació. La modificació plantejada, doncs, inclou mesures concretes per donar compliment a aquesta responsabilitat en l'articulat relatiu a la violència institucional, la violència obstètrica i la violència contra les dones en la vida política i l'esfera pública. Davant l'increment alarmant de la violència política contra les dones, sobretot en l'àmbit digital, és necessari que les institucions, els partits polítics i els mitjans de comu-nicació desenvolupin mesures per protegir i reparar les dones amb càrrecs públics, periodistes, comunicadores i creadores de contingut digital que les pateixen. Així mateix, quan es doni a conèixer esdeveniments relacionats amb la violència mas-clista és indispensable que els mitjans de comunicació, tant els públics com els pri-vats, realitzin un tractament de la informació respectuós i de salvaguarda dels drets a la intimitat, a la dignitat i a l'honor de les víctimes i les seves famílies. També en el cas de la violència de segon ordre cal que la llei reculli la responsabilitat de totes les administracions i institucions polítiques de protegir adequadament d'eventuals represàlies les persones que atenen i acompanyen les denunciants o víctimes de vio-lència masclista.

En quart lloc, amb l'objectiu d'evitar la fragmentació i dispersió normativa, es re-cullen en aquesta llei les mesures de reparació previstes en altres disposicions d'àm-bit català o estatal, incloent les indemnitzacions per a víctimes de violències sexuals, la gratuïtat dels estudis universitaris per a víctimes de violència masclista més enllà de l'àmbit de la parella, les indemnitzacions per sepeli, trasllat o repatriació del cos de les víctimes, la personació del Govern de la Generalitat de Catalunya en els pro-cediments penals per violències masclistes, les mesures per prevenir la violència vi-cària i garantir l'atenció psicològica d'infants i adolescents menors d'edat sense que sigui necessari el consentiment del pare agressor, l'obligatorietat dels partits polítics

de comptar amb plans d'igualtat i protocols contra les violències masclistes, que són també un instrument de reparació en la seva vessant sancionadora i en la seva vessant d'acompanyament a les víctimes, o la provisió de respostes diligents davant els assetjaments a dones, professionals i entitats quan exerceixen els seus drets sexuals i reproductius. De la mateixa manera, es recullen les obligacions de les administracions públiques de garantir la reducció o a la reordenació del temps de treball, a la mobilitat geogràfica de centre de treball i a l'excedència a les empleades públiques víctimes de violència masclista.

En cinquè lloc, cal avançar en la comprensió i l'abordatge de les opressions específiques que pateixen les dones gitanes, migrades o amb identitats etnicoracials diferents de la majoritària i que poden filtrar, a través d'estereotips, prejudicis i estigmes, les intervencions públiques de prevenció o reparació de les violències masclistes, revictimitzant les dones o allunyant-les dels serveis públics. En aquest sentit, es pot produir una violència institucional combinada de caràcter masclista i racista. Per aquest motiu, cal vetllar per la inclusió de la perspectiva antiracista en totes les intervencions públiques, motiu pel qual cal també garantir aquesta capacitat professional en el conjunt de serveis d'atenció a les situacions de violència masclista.

De manera específica, el Marc Europeu Estratègic per a la igualtat, inclosió i participació de la població gitana insta tots els nivells de govern dels estats europeus a realitzar un abordatge interseccional en l'atenció i la protecció de les dones gitanes víctimes de violència masclista, tenint sempre en compte, la participació de la societat civil experta en la matèria. Això requereix inexorablement adoptar un enfocament basat en l'erradicació de l'antigitanisme de gènere que desarticuli les barreres d'accés als serveis de prevenció, atenció i protecció davant la violència masclista.

Finalment, per tal de poder salvaguardar els principis de seguretat jurídica i d'eficàcia i eficiència de l'actuació administrativa de prevenció i recuperació integral de les víctimes de violències masclistes, és fonamental concretar que, en allò que afecta la cessió de dades es dedicarà un capítol específic del Protocol marc per una intervenció amb diligència deguda en situacions de violències masclistes. Aquest capítol recollirà les finalitats, funcions, àmbits funcionals i dades concretes d'aquesta cessió, les quals només poden ser les de caràcter identificatiu, amb vinculació de les persones interessades amb els organismes, recursos i tipologia de la intervenció realitzada.

Proposició de llei

Article 1

Es modifica el títol de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

«Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar les violències masclistes.»

Article 2

S'afegeix una lletra *m* a l'article 3 a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

«Article 3. Definicions

m) Antigitanisme de gènere: Forma de discriminació interseccional que afecta les dones, adolescents i nenes gitanes. Originada en la història de l'antigitanisme, es tradueix en estereotips i prejudicis per raó simultània de la seva identitat o atribució ètnica i del seu gènere, i sovint també per la seva situació de vulnerabilitat socioeconòmica. El seu caràcter arrelat a la societat i les institucions li confereix una naturalesa estructural que obstaculitza tant la igualtat de gènere com l'accés de les dones gitanes als serveis de prevenció, atenció i protecció de les violències masclistes.»

Article 3

Es modifica la lletra *f* i s'afegeix una lletra *i* a l'apartat segon de l'article 4 i s'afegeix un nou apartat 2 *bis* a l'article 4 a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

«Article 4. Formes de violència masclista

2. La violència masclista es pot exercir de manera puntual o de manera reiterada d'alguna de les formes següents:

f) Violència digital: consisteix en els actes de violència masclista i misogínia en línia comesos, instigats, amplificats o agreujats, en part o totalment, amb l'ús de tecnologies de la informació i de la comunicació, plataformes de xarxes socials, webs o fòrums, correu electrònic i sistemes de missatgeria instantània, intel·ligència artificial i altres mitjans que afectin la dignitat i els drets de les dones. Aquests actes causen danys psicològics i, fins i tot, físics; reforcen estereotips; danyen la dignitat i la reputació; atempten contra la privacitat i la llibertat d'obrar de la dona; li causen pèrdues econòmiques, i obstaculitzen la seva participació política i la seva llibertat d'expressió. Entre altres pràctiques, inclou el ciberassetjament, la vigilància i el seguiment, la calúmnia, els insults o les expressions discriminatòries o denigrants, les amenaces, l'accés no autoritzat als equips i comptes de xarxes socials, la vulneració de la privacitat, la manipulació de dades privades, la suplantació d'identitat, la divulgació no consentida d'informació personal o de continguts íntims, el dany als equips o canals d'expressió de les dones i dels col·lectius de dones, els discursos d'incitació a la discriminació envers les dones, el xantatge de caràcter sexual per canals digitals i la publicació d'informació personal amb la intenció que altres persones agredeixin, localitzin o assetgin una dona.

[...]

i) Violència contra les entitats de dones i feministes: Qualsevol acció que tingui per objectiu, resultat o intenció menyscar, obstaculitzar, silenciar, estigmatitzar o posar en risc la tasca de les entitats, col·lectius o organitzacions que defensen els drets humans de les dones o ofereixen serveis i espais de suport, cures i reivindicació. Aquesta violència pot manifestar-se en forma d'assetjament, amenaces, agressions físiques o digitals, danys materials, desinformació, criminalització, coaccions institucionals o retirada de suports, entre d'altres, i constitueix també un atac a la llibertat d'expressió, d'associació i de reunió.

[...]

2 *bis*. La violència masclista amb resultat de mort es categoritza de la següent manera:

a) Feminicidis: els assassinats i homicidis de dones per raó de gènere, les induccions al suïcidi i els suïcidis com a conseqüència de la pressió i violència exercida cap a la dona. Els feminicidis es poden produir en l'àmbit de la parella o exparella, en l'àmbit familiar o en l'àmbit social o comunitari.

b) Feminicidis vinculats: assassinats i homicidis d'una persona propera a una dona en situació de violència masclista, que es produeixen com a extensió o conjuntament a aquesta violència.

c) Assassinats i homicidis masclistes per violència vicària: subtipologia de feminicidis vinculats que fa referència als assassinats o homicidis dels fills o filles d'una dona en situació de violència masclista per castigar o destruir psíquicament aquesta última, que resta amb vida.»

Article 4

Es modifiquen els apartats cinquè i sisè de l'article 5 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

«Article 5. Àmbits de violència masclista

La violència masclista es pot manifestar en alguns dels àmbits següents:

Cinquè. Violència en l'àmbit digital: violència masclista que es produeix mitjançant les tecnologies de la informació i de la comunicació o en l'espai virtual, que és un espai de participació política i d'accés a drets i oportunitats.

Sisè. Violència en l'àmbit institucional: accions i omissions de les autoritats, el personal públic i els agents de qualsevol organisme o institució pública que tinguin per efecte retardar, obstaculitzar o impedir l'accés a les polítiques públiques i a l'exercici dels drets que reconeix aquesta llei per a assegurar una vida lliure de violència masclista, d'acord amb els supòsits inclosos en la legislació sectorial aplicable. La manca de diligència deguda, quantitativa i qualitativa, en l'abordatge de la violència masclista, si és coneguda o promoguda per les administracions o esdevé un patró de discriminació reiterat i estructural, constitueix una manifestació de violència institucional. Aquesta violència pot provenir d'un sol acte o pràctica greu, de la reiteració d'actes o pràctiques de menor abast que generen un efecte acumulat, de l'omissió d'actuar quan es conegui l'existència d'un perill real o imminent, i de les pràctiques o omissions revictimitzadores. La violència institucional inclou la producció legislativa i la interpretació i aplicació del dret que tingui per objecte o provoqui aquest mateix resultat. La utilització de la síndrome d'alienació parental, o d'altres plantejaments teòrics i/o criteris sense evidència científica similars, també és violència institucional.

La violència masclista en l'àmbit institucional pot interseccionar amb el racisme institucional que es produeix quan les administracions públiques, de manera activa o per omissió, encara que no hi hagi intenció discriminatòria explícita, perpetua prejudicis, estereotips, estigmes basats en la identitat ètnicoracial o l'origen nacional de les persones en les normes, procediments, pràctiques o decisions. Aquesta forma combinada i agreujada de violència institucional pot dificultar l'accés als drets i provocar tractes discriminatoris en l'atenció o una manca de resposta adequada a les dones, adolescents i nenes gitanes en situació de violència masclista, així com a aquelles d'origen migrant o amb una identitat ètnicoracial diferent de la majoritària, generant més indefensió, revictimització i desconfiança envers els serveis públics.»

Article 5

Es modifiquen els apartats 5 i 8 de l'article 17 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

«Article 17. Àmbit de l'ensenyament universitari

5. El Govern, com a mesura de reparació i en el marc de la normativa vigent, ha de garantir a les víctimes de violència masclista en l'àmbit de la parella, així com els seus fills i filles, el dret a l'exempció de preus dels serveis acadèmics i complementaris dels estudis universitaris. Les estudiants víctimes de violència masclista fora de l'àmbit de la parella tenen també garantida la gratuïtat dels estudis universitaris. En els casos de violències sexuals, es pot sol·licitar l'exempció fins a cinc anys després d'haver patit els fets o des que la sentència condemnatòria sigui ferma. En els casos de tràfic i explotació de dones amb finalitat d'explotació sexual o altres finalitats amb dimensió de gènere i en els casos d'haver patit o risc de patir matrimoni forçat o mutilació genital femenina no hi ha límit temporal.

[...]

8. Les universitats s'han de dotar de mecanismes de cooperació institucional per a facilitar el canvi gratuït d'universitat a les estudiants de grau i a les dones de la comunitat universitària víctimes de violència masclista, així com als fills i filles que en depenguin en casos de violència masclista en l'àmbit de la parella, i també a les estudiants que han patit assetjament sexual, per raó de sexe, d'orientació sexual, d'identitat de gènere o d'expressió de gènere.»

Article 6

S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 21 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

«Article 21. Protocols dels mitjans de comunicació

3. Els protocols dels mitjans de comunicació han d'incloure mesures específiques per abordar les violències digitals i altres formes de violència que pateixin les dones que hi treballen, tant en la seva vessant preventiva com en l'acompanyament adequat quan en siguin víctimes.»

Article 7

Es modifica la lletra *d* de l'article 23 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que queda redactat amb el tenor literal següent:

«Article 23. Tractament de la informació

d) Donar a conèixer les notícies sobre esdeveniments relacionats amb la violència masclista, excloent-ne els elements que li puguin donar un caire morbós i que contravinguin als principis de la professió periodística a Catalunya. Els mitjans de comunicació, tant els públics com els privats, vetllaran per la protecció del dret a la intimitat, la dignitat i l'honor de les víctimes i de les seves famílies, evitant en tot moment proporcionar detalls de les agressions, especialment aquells de caràcter morbós, o informacions que permetin identificar el domicili de les víctimes o altres dades de caràcter personal, i no difondran proves que estiguin sota secret de sumari o de casos judicialitzats. Els mitjans no reproduiran contingut audiovisual (imatges, vídeos o àudios) que vulnerin el dret a la intimitat, la dignitat i l'honor de les dones i de les seves famílies. Així mateix, els mitjans de comunicació vetllaran per realitzar un abordatge estructural de les violències masclistes i evitaran aquells missatges que directament o indirectament responsabilitzin a la víctima de la violència patida.»

Article 8

S'afegeix un nou article 29 *bis* a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que queda redactat amb el tenor literal següent:

«Article 29 *bis*. Partits polítics

1. Els partits polítics han de tenir un pla d'igualtat intern que incorporarà mesures per a prevenir, detectar i reparar les violències masclistes, incloent mesures específiques per abordar les violències digitals i altres formes de violència que pateixin les dones de l'organització o amb càrrec públic en l'àmbit de la vida política i de l'esfera pública. Així mateix, han d'establir un protocol d'actuació davant les violències masclistes que exerceixin, dins i fora de l'organització, afiliats o bé persones que sense estar afiliades, tinguin un càrrec de representació o hagin estat designades per a una funció específica, amb independència del nivell jeràrquic o càrrec públic que ocupin.

2. Aquest protocol ha d'incloure l'establiment de garanties de confidencialitat, les mesures cautelars i les mesures de reparació adequades. S'ha d'assegurar la independència i l'expertesa en violències masclistes de les persones que condueixen la investigació i s'han de proporcionar serveis d'assessorament i d'acompanyament a les víctimes, tant jurídic com psicològic o de seguretat digital, si escau. Aquests serveis es posaran també a disposició de les dones de l'organització o amb càrrec públic que pateixin violència en l'àmbit de la vida política i l'esfera pública.

3. Els partits polítics han de difondre llur protocol per a la prevenció, detecció i actuació davant la violència masclista, fer accions de sensibilització de llurs membres, i avaluar i revisar periòdicament el funcionament i l'aplicació dels procediments que estableix el protocol.»

Article 9

Es modifiquen la lletra *e* de l'apartat segon i l'apartat quart de l'article 33 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

«Article 33. Identificació de les situacions de violència masclista

2. En absència d'algun dels mitjans establerts per l'apartat 1, són mitjans específics d'identificació de les situacions de violència masclista, sempre que expressin l'existència d'indicis que una dona l'ha patida o està en risc versemblant de patir-la:

[...]

e) L'informe dels serveis públics amb capacitat d'identificació de les situacions de violència masclista. Es reconeix aquesta capacitat als serveis socials d'atenció primària, als serveis d'acolliment i recuperació, als serveis d'intervenció especialitzada en l'àmbit de les violències masclistes, als serveis d'informació i atenció a les dones i a les unitats especialitzades dins les forces i cossos de seguretat.

[...]

4. Als efectes de l'accés als drets d'atenció i recuperació dels infants i adolescents, a partir dels setze anys no cal el consentiment dels progenitors o tutors legals. En aquests casos es requerirà el consentiment dels adolescents.

Per a l'atenció i assistència psicològiques dels fills i filles menors d'edat, no cal el consentiment del progenitor contra el qual se segueix un procediment penal per haver atemptat contra la vida, la integritat física, la llibertat, la integritat moral o la llibertat i indemnitat sexual de l'altra progenitor o dels fills i filles comuns menors d'edat, o contra el qual s'ha dictat una sentència condemnatòria, mentre no s'extingeixi la responsabilitat penal. Encara que no s'hagi formulat denúncia prèvia, el consentiment tampoc és necessari quan la mare rep assistència, acreditada documentalment, dels serveis d'atenció i recuperació integral per a dones que pateixen violència masclista establerts legalment.»

Article 10

Es modifica l'article 45 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

«Article 45. Acció popular

El departament competent en matèria d'igualtat i feminisme, mitjançant l'advocacia de la Generalitat de Catalunya, pot actuar eh l'exercici de l'acció popular, en defensa de la legalitat i de l'interès conjunt de la ciutadania de Catalunya, en els procediments penals per violències masclistes, en la forma i les condicions establertes per la legislació processal.»

Article 11

Es modifiquen els apartats 3, 7 i 9 de l'article 47, i s'afegeix un nou apartat 13 al mateix article de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resten redactats de la manera següent:

Article 47. Indemnitzacions

3. Les persones de menys de vint-i-sis anys que siguin fills o filles, de dones mortes com a conseqüència de la violència masclista, o subjectes a representació legal tenen dret a percebre en un pagament únic, una indemnització mínima equivalent a dotze vegades el valor anual de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, en les condicions i amb els requisits que s'estableixin reglamentàriament.

Tenen dret a rebre la mateixa indemnització, els fills o filles majors de vint-i-sis anys, el cònjuge de la persona amb relació anàloga d'afectivitat que no sigui responsable de la mort, els progenitors o germans o germanes de la víctima, en els casos en que en depenguin econòmicament al moment de la mort i ho acreditin en les condicions i amb els requisits que s'estableixin reglamentàriament. En el cas que hi hagi més d'un subjecte beneficiari de la indemnització, la quantia econòmica correspon a cadascun dels beneficiaris.

[...]

7. Les dones a les quals han mort el fill o filla, o la persona de la qual són representants legals, en el marc de la violència vicària tenen dret a percebre del Govern, en un pagament únic, una indemnització mínima equivalent a sis dotze vegades el valor anual de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, en les condicions i amb els requisits que s'estableixin per reglament.

[...]

9. El dret a sol·licitar la indemnització prescriu transcorreguts cinc anys des del lliurament de l'acreditació administrativa de la situació de víctima de violència masclista o de la notificació de la resolució judicial que reconegui la situació de violència masclista. Aquesta indemnització es concedeix una sola vegada i en un sol pagament.

Per a l'atorgament de la indemnització cal acreditar la situació de violència masclista. Quan la sol·licitant sigui una dona víctima de violència masclista l'acreditació es farà a través de qualsevol dels mitjans previstos a l'article 33.

En els casos de fills o filles, o subjectes a representació legal, de víctimes mortals i en els casos de dones a les quals han mort els fills o filles, cal aportar una resolució judicial o un informe del Ministeri Fiscal on consti que, en relació amb aquests fets, s'està instruint un procediment judicial per assassinat o homicidi en l'àmbit de violència masclista, inclosa la violència vicària i els homicidis vinculats, sens perjudici de l'existència d'una resolució judicial ferma.

[...]

13. En coordinació amb el municipi on s'hagi produït el feminicidi, el feminicidi vinculat, assassinat o homicidi per violència vicària, el departament competent en matèria d'igualtat i feminisme contractarà i assumirà el cost dels serveis d'una empresa especialitzada per a netejar l'escenari del crim quan sigui un espai privat, per tal d'evitar la revictimització dels familiars i l'entorn de la víctima.»

Article 12

Es modifica l'article 52 *bis* de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

«Article 52 *bis*. Despeses de sepeli, trasllat o repatriació

1. El departament competent en matèria d'igualtat i feminisme ha de garantir amb caràcter indemnitzatori, posant els mitjans adequats, que la persona de l'entorn social o familiar de la víctima mortal per feminicidi, feminicidi vinculat i violència vicària que es faci responsable de les despeses de sepeli, trasllat o repatriació del cos al seu país d'origen, les pugui afrontar.

2. La indemnització per a cobrir les despeses de sepeli, trasllat o repatriació del cos al seu país d'origen o on resideixi la família s'haurà de fer efectiu tan bon punt l'autoritat judicial que estigui investigant el cas autoritzi la recuperació del cos de la víctima per part dels seus familiars. Aquesta mesura de reparació ha de tenir, doncs, un caràcter immediat.

3. Les quantitats percebudes en concepte d'indemnització resten exemptes de tributació, sigui directe o indirecte.»

Article 13

Es modifica el títol i l'article 73 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

«Article 73. Erradicació de l'antigitanisme de gènere

El Govern adoptarà totes les mesures legislatives, de polítiques públiques o d'altre tipus que siguin oportunes per desenvolupar els mecanismes d'implementació necessaris per erradicar l'antigitanisme de gènere. A aquest efecte, prestarà una atenció diligent a la formació del conjunt de professionals que treballen en la prevenció, la detecció, l'atenció, l'assistència, la recuperació i la reparació en situacions de

violència masclista. Així mateix, es tindrà en compte la societat civil gitana experta en la matèria, obrint els canals de participació adients a aquest efecte.»

Article 14

Es modifiquen els apartats 5 i 6 de l'article 76 bis, i s'afegeixen els apartats 7, 8 i 9 al mateix article de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resten redactats de la manera següent:

«Article 76 bis. Responsabilitat de les administracions derivada de la revictimització i de les violències institucionals

5. Les administracions públiques de Catalunya han d'elaborar un model d'atenció que tingui com a finalitat establir el marc de llur actuació per a garantir que no es duu a terme la victimització secundària de les dones. El model d'atenció s'ha de desplegar per mitjà d'un protocol marc per una intervenció amb diligència deguda en situacions de violència masclista, que és el document que recull els aspectes tècnics i organitzatius necessaris per a implantar-lo. Un dels capítols d'aquest protocol marc estarà dedicat al circuit per abordar la violència institucional pel que fa a la prevenció, detecció, seguiment, avaluació i sanció. La reparació pels actes de violència institucional comprèn l'anul·lació de l'acte, sempre que sigui possible i no revictimitzi la dona, i la revisió de la pràctica que va donar lloc a la violència institucional, per tal de garantir-ne la no-repetició.

6. Les intervencions dels poders públics, en totes les finalitats que estableix aquesta llei a l'article 6, han de vetllar per la inclusió d'una perspectiva interseccional i antiracista a fi d'evitar la revictimització que es pot exercir quan es reproduïxen els prejudicis i els estereotips basats en la identitat ètnicoracial o l'origen de les nenes, adolescents i dones, així com els que recauen sobre llurs comunitats.

7. El Govern ha d'assegurar la formació obligatòria, especialitzada i continuada, del conjunt de professionals que intervenen en la prevenció, la detecció i l'activació dels protocols corresponents en casos de violències masclistes, així com en l'atenció, la recuperació i la reparació de les dones i dels seus fills i filles. Per tal d'atendre de manera adequada les dones en tota la seva diversitat i erradicar qualsevol mena de discriminació per identitat ètnicoracial en l'àmbit institucional, el Govern ha d'incloure la perspectiva interseccional i antiracista en aquests programes de capacitaació, amb la col·laboració de les entitats antiracistes i feministes.

8. El Govern ha d'assegurar la vigilància activa i una revisió continuada dels equips tècnics vinculats als processos judicials, de professionals de la psicologia forense i dels serveis socials que remetent informes als jutjats per evitar l'aplicació de la falsa síndrome d'alienació parental i els seus derivats.

9. El Govern ha d'assegurar que la informació relativa als drets garantits en aquesta llei, els serveis d'atenció i els procediments judicials, administratius o d'altre tipus està disponible en format accessible i en un llenguatge clar i entenedor per a les víctimes de violència masclista.»

Article 15

Es modifiquen el títol i els apartats 1 i 2 de l'article 76 ter i s'afegeixen els apartats 4, 5 i 6 al mateix article de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resten redactats de la manera següent:

«Article 76 ter. Responsabilitat de les administracions i de les institucions polítiques derivada de la violència contra les dones en la vida política i en l'esfera pública

1. Totes les administracions i institucions polítiques han d'incorporar com a estàndard de conducta la prohibició de qualsevol mena de violència masclista, incloent-hi les produïdes per mitjans digitals, incloent-hi els discursos sexistes i misògins i el llenguatge ofensiu envers les dones i l'assetjament psicològic o sexual, per raó de sexe, d'orientació sexual o d'identitat o expressió de gènere, i han d'establir les sancions corresponents en llur règim disciplinari. Aquestes sancions han d'ésser més greus en cas de discriminació múltiple.

2. Totes les administracions i institucions polítiques han de tenir un protocol per a la prevenció, detecció i actuació davant totes les formes de violència masclista. Aquest protocol ha d'incloure l'establiment de garanties de confidencialitat, les mesures cautelars i les mesures de reparació adequades. S'ha d'assegurar la independència i l'expertesa en violència masclista de les persones que condueixen la investigació i s'han de proporcionar serveis d'assessorament i d'acompanyament a les víctimes, tant de tipus jurídic com psicològic o de seguretat digital, si escau. Els protocols establiran la seva avaluació i revisió periòdica.

[...]

4. Les institucions polítiques han d'adoptar mesures específiques per protegir i reparar les dones amb càrrec públic, periodistes, comunicadores i creadores de contingut digital que pateixin violències digitals i altres formes de violència en l'àmbit de la vida política i de l'esfera pública.

5. Totes les administracions i institucions polítiques han de protegir adequadament de la violència de segon ordre les persones que atenen i acompanyen les denunciants o víctimes de violència masclista, ja siguin personal propi o extern a la institució o administració.

6. Les administracions públiques de Catalunya, i especialment el Govern de la Generalitat, han de garantir que les entitats i les persones que defensen els drets de les dones puguin desenvolupar la seva tasca i exercir les seves llibertats d'expressió, d'associació i de reunió de manera lliure, segura i efectiva, sense por a represàlies ni interferències. D'acord amb el principi de diligència deguda, aquestes entitats i persones han de rebre protecció i acompanyament davant d'amenaques, agressions, assetjament, criminalització, campanyes de descrèdit, litigis estratègics contra la participació pública o qualsevol altra forma de violència política i en l'àmbit de l'esfera pública, tant si ocorren per canals presencials com digitals.»

Article 16

S'afegeix un nou article 74 quater a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resten redactats de la manera següent:

«Article 76 quater. Responsabilitat de les administracions derivada de la violència obstètrica i la vulneració de drets sexuals i reproductius

1. El departament competent en matèria de salut, en coordinació amb el departament competent en matèria de polítiques d'igualtat adoptarà les mesures pertinents per prevenir i erradicar les pràctiques ginecològiques i obstètriques que no respectin les decisions, el cos, la salut i els processos emocionals de les dones, que també constitueixen violència institucional quan ocorren en el si del Sistema de Salut de Catalunya, així com per reparar les dones que les hagin patides i per establir les garanties de no-repetició a través de la identificació i difusió de bones pràctiques mitjançant les comissions d'abordatge de la violència obstètrica a totes les regions sanitàries, les millores necessàries en els equipaments i instal·lacions dels centres hospitalaris i de la formació al conjunt de professionals de la salut sexual i reproductiva per una atenció respectuosa i basada en drets.»

2. El Govern ha de proporcionar una resposta diligent per impedir qualsevol forma d'assetjament a dones, professionals i dispositius sanitaris per part de persones o grups que tinguin com a objectiu obstaculitzar l'exercici dels drets sexuals i reproductius mitjançant actes molestos, ofensius, intimidatoris o coactius, activant, si escau, mesures de protecció, incloent l'establiment de perímetres de seguretat que garanteixin la tutela efectiva dels drets i la integritat de les persones.»

Article 17

Es modifica el títol i l'article 78 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resten redactats de la manera següent:

«Article 78. Comunicació de dades

1. Per tal de gestionar d'una manera àgil i eficient els serveis de la Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral per a les dones en situacions de violència masclista i les prestacions econòmiques establertes per aquesta llei, i també d'altres que s'estableixin per llei, relacionades amb les violències masclistes, s'habilita la comunicació de les dades relacionades amb les víctimes de violència masclista entre les administracions públiques, les autoritats i els òrgans competents en la prevenció, detecció, atenció, recuperació i reparació de les violències masclistes per a l'exercici de les seves respectives funcions.

2. La comunicació s'ha de limitar a les dades de caràcter identificatiu, a la seva vinculació amb els organismes i els recursos, així com a aquelles relacionades amb la tipologia de la intervenció realitzada que siguin rellevants i necessàries en cada cas, segons la finalitat i l'objectiu al que es vol donar compliment, i els requisits i les condicions del servei o la prestació que es tracti.

3. A aquest efecte, les administracions públiques, les autoritats i els òrgans administratius implicats han de regir-se per un capítol del protocol marc que reculli les finalitats, funcions, àmbits funcionals i dades concretes d'aquesta comunicació.

4. Els organismes i serveis responsables de les comunicacions han d'aplicar les mesures tècniques i organitzatives apropiades al caràcter sensible de la informació, per tal de garantir i verificar periòdicament la confidencialitat, integritat, traçabilitat, disponibilitat i autenticitat de les dades, d'acord amb la normativa de protecció de dades.

5. Els professionals implicats han de mantenir el deure de secret sobre la informació a la qual tinguin accés, fins i tot un cop finalitzada la seva vinculació amb l'entitat per a la qual presten serveis.»

Article 18

Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya, que resta redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. Drets laborals de les víctimes de violència masclista

1. Les empleades públiques víctimes de violència masclista tenen dret a la reducció o a la reordenació de llur temps de treball, a la mobilitat geogràfica de centre de treball i a l'excedència. La Generalitat de Catalunya ha d'adoptar els instruments oportuns per garantir aquest dret en el termini d'un any d'ençà de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

2. Per garantir a les dones víctimes de la violència masclista que han d'abandonar la localitat on treballen el dret a poder tenir un lloc de treball allà on hagin de residir, el departament competent els n'ha d'oferir un de característiques similars en la localitat que sol·licitin.

3. El Govern ha d'acordar amb els ens locals de Catalunya, i amb la resta d'entitats públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, l'adopció d'un conveni que faciliti la mobilitat interadministrativa de les empleades públiques víctimes de violència masclista en el territori de Catalunya. Així mateix, donar preferència a la mobilitat entre administracions per a les dones víctimes de la violència masclista que ocupen llocs de treball en qualsevol d'aquests ens. Així mateix, el Govern ha de signar un conveni interadministratiu d'igual finalitat amb el Parlament de Catalunya en el termini d'un any d'ençà l'entrada en vigor d'aquesta llei.»

Disposició addicional. Indemnització prevista a la Llei Orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual

Les dones supervivents de violència sexual tenen dret a percebre del Govern de la Generalitat la indemnització prevista a l'article 47, segons la quantia establerta en

aquesta llei. Aquest dret és compatible amb la indemnització prevista en la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual.

Disposició derogatòria

Es deroga la lletra g de l'apartat quart de l'article 5 de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista.

Disposicions finals

Disposició final primera. Mesures de protecció i reparació en l'àmbit de la violència política

D'acord amb el que estableix l'apartat quart de l'article 76 *ter* de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, les institucions polítiques han d'adoptar, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, mesures específiques per protegir i reparar les dones amb càrrec públic que pateixin violències digitals i altres.

Disposició final segona. Habilitació pressupostària

L'afectació econòmica que eventualment produeixi aquesta llei sobre els Pressupostos de la Generalitat, no tindrà efectes fins a l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a la data d'aprovació d'aquesta llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 30 de juny de 2025

Elena Díaz Torrevejano, GP PSC-Units; Ester Capella i Farré, GP ERC; portaveus

TRAMITACIÓ PEL PROCEDIMENT D'URGÈNCIA EXTRAORDINÀRIA I ACORD DE REDUCCIÓ DELS TERMINIS

Sol·licitud: Elena Díaz Torrevejano, juntament amb tretze altres diputats del GP PSC-Units, Josep M. Jové Lladó, juntament amb dotze altres diputats del GP ERC (reg. 45829).

D'acord amb l'article 107.4 del Reglament, se n'acorda la tramitació pel procediment d'urgència extraordinària i que els terminis siguin reduïts, des de l'inici de la tramitació, a la meitat dels que són fixats amb caràcter d'urgència ordinari.

Acord: Presidència del Parlament, 02.07.2025.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució per a aconseguir uns entorns escolars segurs i saludables

250-00561/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP PSC-Units (reg. 45841).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 07.07.2025; 10:30 h.